

Η Αιολική Ενέργεια ...εν Ελλάδα

Το να προσπαθήσεις να αναφερθείς σε μια δραστηριότητα στην οποία «ανήκεις» είναι, ομολογουμένως, παράτολμο εγχείρημα. Είναι αρκετά δύσκολο να επιλέξεις **οπτική** με την οποία θα προσεγγίσεις την εν λόγω δραστηριότητα αφού απλά δεν υπάρχει, μια που τη βιώνω από το εσωτερικό της!

Το 1998 ταξίδεψα μαζί με τους συνεργάτες μου στην Καλιφόρνια των Ηνωμένων Πολιτειών προκειμένου να εξειδικευτούμε σε συγκεκριμένο τύπο ανεμογεννητριών, οι οποίες λίγους μήνες αργότερα εγκαταστάθηκαν στο νησί της Κρήτης. Από τότε, είκοσι (20) και πλέον χρόνια, οι αιολικές μηχανές αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας μας. Παρέα με τον «Αίολο», τις καιρικές συνθήκες, την ίδια τη φύση, η εργασία στα αιολικά πάρκα είναι όμορφη ομολογουμένως, αλλά και αρκετά σκληρή κάποιες φορές. Με τη σύντομη αυτή αναφορά στην αφετηρία μου, θα ήθελα να αναδείξουμε ορισμένες στρατηγικές που σηματοδοτούν την πορεία - ανάπτυξη της Αιολικής Ενέργειας... εν Ελλάδα!

Κατ' αρχάς, πριν αναλύσω περαιτέρω θα πρέπει να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους πρωτεργάτες – πρωτομάστορες της ανεξάρτητης παραγωγής αιολικής ενέργειας. Σε αυτούς που με δυσανάγνωστη ακόμη νομοθεσία και με δημόσιες υπηρεσίες σχεδόν *ανάχωμα* στην αδειοδοτική διαδικασία, τόλμησαν στα μέσα περίπου της δεκαετίας του '90 να εισέλθουν στον ενεργειακό ιστό της χώρας. Σήμερα, έχοντας ξεπεράσει το φράγμα των 3500 MW και φτάνοντας στο 18 % περίπου της συνολικής εγκατεστημένης ισχύος της χώρας μας, η αιολική ενέργεια παραμένει ακόμα ένας αναξιοποίητος εθνικός πόρος.

Το τεράστιο αιολικό δυναμικό, ιδιαίτερα αυτό του Αιγαίου και της Κρήτης, είναι από μόνο του ικανό να καταστήσει την χώρα μας ενεργειακό πνεύμονα της Ευρώπης.

Η πόντιση καλωδίων στο θαλάσσιο χώρο, είτε ως αποτέλεσμα κρατικού, είτε διακρατικού σχεδιασμού (π.χ. Μνημόνιο συνεργασίας Μεταξύ Ισραήλ-Κύπρου-Ελλάδος), συνδέει τα νησιά με το ηπειρώτικο δίκτυο και δίνει τη δυνατότητα αμφίδρομης μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Τα περί τεχνικών δυσκολιών και έλλειψης τεχνογνωσίας, αποτελούσαν ρηχές και αβάσιμες δικαιολογίες του παρελθόντος, προκειμένου να μην λάβει χώρα η ηλεκτρική διασύνδεση και να μην υπάρξει κατά συνέπεια μεγίστη αξιοποίηση του τεράστιου αιολικού δυναμικού.

Με σιγουριά μπορώ να πω ότι η παρούσα κυβέρνηση όπως διαφαίνεται σπεύδει πράττοντας το αυτονόητο. Δηλαδή σπεύδει, ευτυχώς, να ολοκληρώσει τα δυο στρατηγικής σημασίας έργα, όπως είναι η μικρή διασύνδεση της Κρήτης με την Πελοπόννησο, μεταφοράς ισχύος 2Χ200 MVA και τάσεως 150 KV AC. Το επίγειο μέρος των εργασιών, κατά ένα μεγάλο ποσοστό έχει ολοκληρωθεί και αναμένεται η ολοκλήρωση του έργου εντός του τρέχοντος έτους.

Η δεύτερη και μεγαλύτερης σημασίας διασύνδεση, γνωστή και ως «Μεγάλη Ηλεκτρική Διασύνδεση της Κρήτης» μεταφοράς ισχύος 1000 MW στα 500 KV DC, αναμένεται να «ηλεκτριστεί» το 2023. Τα προαναφερθέντα έργα, εκτός της ενεργειακής ασφάλειας που επιτυγχάνουν, συνεισφέρουν και στη μεγάλη μείωση κόστους παραγωγής ενέργειας και διασφαλίζουν το ζητούμενο που είναι η διείσδυση των Α.Π.Ε.

Τα εν λόγω έργα αποτελούν μέρος του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδιασμού. Άλλα στρατηγικής σημασίας έργα, όπως η διασύνδεση του συμπλέγματος των Κυκλάδων (διασυνδέοντας πρώτα τη νησί της Νάξου), των Δωδεκανήσων, το μεγάλο έργο στο βορειοανατολικό Αιγαίο (εκτείνεται από την Εύβοια έως την Χίο και από τη Θράκη έως την Κω) και τα επίγεια έργα υπέρυψης τάσης στη Πελοπόννησο, έχουν ως στόχο την αύξηση συμμετοχής των Α.Π.Ε. στο ενεργειακό μείγμα της Ελλάδας. Παράλληλα, με τον πρόσφατο Νόμο 4685/2020 έχει θεσπιστεί φιλικό προς τις Α.Π.Ε. περιβάλλον περιορίζοντας την γραφειοκρατία. Αν και δεν γίνεται αναφορά (στο παρόν άρθρο μου) στην αξιοποίηση άλλων ήπιων μορφών ενέργειας, προεξάρχουσας της ηλιακής, διαφαίνεται ότι μειώνεται αισθητά και ο χρόνος δανειοδότησης μικρότερων του MW έργων.

Οψόμεθα !

Η αξιοποίηση του εθνικού μας πλούτου, με κορωνίδα την Αιολική Ενέργεια από το σύνολο των Α.Π.Ε., αποτελεί ζήτημα υψίστης εθνικής σημασίας. Εκτός των προφανών λόγων όπως είναι η απεξάρτηση από τα **εισαγόμενα** ορυκτά καύσιμα και η προστασία του περιβάλλοντος, ενισχύεται η εθνική οικονομία σε μια περίοδο που όσο ποτέ άλλοτε είναι διακριτή η ανάγκη. Ας πράξουμε επιτέλους το **αυτονόητο**:

Ας κάνουμε τις επιθυμίες ουσιαστικά έργα. Οι Α.Π.Ε. στην Ελλάδα είναι εθνικός – φυσικός πλούτος.

Σηφάκης Νίκος
Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, MBA
Εποπτεύων Μηχανικός Αιολικών Πάρκων

Φωτογραφία
Ανεμογεννήτρια : Zond Z43 , 550 kw
Θέση: Μ. Βρύση, Κρήτη
Φωτογράφος: ο συντάξας